

Kritische Massa
Donderdag 16 december, 13.00 - 17.00 uur
MC Theater, Westergasfabriek Amsterdam

Anne is zo blauw als een pauw:

Daniël is geel, kanariegeel. als tweetie... blatant self promotion: <http://www.danielbertina.nl> Vincent is oranjegeel

Arie is groen...(meer zelfpromotie: blog: ariealt.net/blog, old skool: www.xs4all.nl/~ariealt -- heel slecht bijgehouden de laatste tijd ;-)(ik doe ook nog gesproken commentaar (volgens de website-aankondiging, of reflectie (volgens 't A4tje)). Aan ons de taak: het formuleren van snedige onliners vanaf de zijlijn...

Irma is lichtroze, vermoedelijk...

<spam>

Vincent / Irma & Daniël zijn critici bij het DOMEIN voor KUNSTKRITIEK:

<http://img.photobucket.com/albums/v225/kid108/site/logodomeinvoorkunstkritiek-1.jpg>

& Esmee Lacle - Domein webmaster / cyberfreak.

</ spam>

Arie is verbonden aan V2_, aan Sonic Acts, en vroeger aan Metropolis M en Mediamatic.

Anne is docent-promovendus Nieuwe Media aan de Universiteit van Amsterdam.

Daniël is journalist, criticus en dramaturg, en schrijft voor Het Parool. Net terug uit Kosovo / Skena Up Festival...

[#kritmas](#) elsewhere:

Mobypicture live pictures: <http://www.mobypicture.com/group/kritmas>

Twitter: <http://twitter.com/#!/search/%23kritmas>

Nobody likes a critic. I like critics.

Welkom & Introductie. Klaas Kuitenbrouwer (<http://www.mediamatic.net/person/3337/en>) & Ine Poppe (<http://www.digitaal-overleven.nl/Necrocam.htm>)

(stilte)

Klaas is programmamanager bij VP. Zijn achtergrond is crossdisciplinair; hij maakt programma's over cultuur en technologie. Daarnaast is hij ook muzikant met eigen performances. Klaas speelde vroeger in Beaver. En nu in Oorbeek. Hij is ook een oude kraker (Silo), net als Ine Poppe. Hij geeft les op de Rietveld, waar hij cross-disciplinaire projecten met filmmakers doet.

Ine is ook een oude kraker, medewerker NRC Handelsblad, ze heeft een lange geschiedenis in nieuwe media, o.a. Digitale Stad. Tevens regisseur en scenario-schrijver. Award-winning!!!

<http://www.encyclo.nl/begrip/kraker/>

<http://www.virtueelplatform.nl/2478>

Kritische massa: 2 standaarddefinities. 1. Zelfdenkenkende meerderheid van het volk. Of 2. Kritieke massa (natuurkundig) – "de hoeveelheid nucleair materiaal welke nodig is om een kettingreactie door kernsplijting in stand te houden. Ze is onder andere afhankelijk van de fysische eigenschappen van het materiaal, de vorm, de dichtheid, de zuiverheid en het al dan niet aanwezig zijn van een neutronenreflector." (zie http://nl.wikipedia.org/wiki/Kritische_massa)

http://en.wikipedia.org/wiki/Critical_mass

kern-splijting

Metafoor binnen digitale media. 1000 titels voor Kritische Massa. Veel old-skool noties uit o.a. de cyberspace periode. <http://farisyakob.typepad.com/blog/images/criticalmass.jpg>

Is de kritische massa wel een massa? Of een kritisch deeltje?

In de tijd van uitwaaiing / facebook ... is er nog wel ruimte voor KRITIEK? meningensunami... Of is er juist Te Veel ruimte? En verliest 'de criticus' zijn zeggenschap?

Rol van Virtueel Platform. De rol van de criticus zelf staat nauwelijks centraal.

Kunst dat het netwerk als terrein heeft. Veel van de kunstpraktijken vinden plaats in de genetwerkte ruimte. Hoe kunnen we deze ruimte beter snappen en er tevens kritische vragen bij stellen?

Kunst is deel van de genetwerkte ruimte.

Genetwerkte ruimte?

Bestaat de moderne mens bij de gratie van zijn / haar netwerk?

Klaas bedoelt dat kunst functioneert binnen de wereld waarin mensen en objecten met elkaar verbonden zijn door technologische middelen, namelijk Internet :-)

Ine: ook kunstbladen mystificeren de kunst te veel. Wat is de maatschappelijke relevantie van kunst? -- ook dat is het thema van deze dag.

<insert nostalgie moment>

1995. Internet. De tijd dat er nog een offline bestond. Dat je überhaupt offline KON!

</nostalgie moment>

(Je kunt nog steeds offline hoor...) - moeilijk, brb!

Drie eigenschappen van het netwerk, richtingen die van belang zijn voor genetwerkte kunst:

1. Participatie, al dan niet bedoeld door de maker en bedoeld voor de criticus
2. Uitwisseling van ideeën werkwijzen veel makkelijker dan vroeger
3. Alles wat verschijnt kan telkens in andere contexten opduiken

Kenmerken van networked publics danah boyd:

- replicability
- searchability
- persistence
- invisible audiences

In tegenstelling tot het ongemedieerde publiek is een “networked public” niet aan fysieke beperkingen gebonden:

- 1) Handelingen en het gesproken woord blijven langer bestaan, aangezien ze opgenomen kunnen worden (persistence), wat dus ook a-synchrone communicatie mogelijk maakt.
- 2) Bij ongemedieerde communicatie kan datgene wat iemand gedaan of gezegd heeft alleen doorverteld worden. Bij “networked publics” kan het gesproken woord exact gereproduceerd en geverifieerd worden (replicability).
- 3) Waar we bij een ongemedieerd publiek in de gaten hebben wie ons hoort spreken en iets ziet doen, is dit bij een networked public niet meer het geval (invisible audiences).
- 4) Ten slotte is alle geboden informatie in een networked public ook nog eens doorzoekbaar (searchability).

Het publieke domein waar kunst zich in bevindt, of kan bevinden, is ook gemedieerd in het geval van genetwerkte kunst.

ANNE IS NU LICHT GEEL!!!! IS DAT BETER MARLEEN?

'Bloggen' is een van de meest afgrijselijke woorden ter wereld...ik blog, hij blogt, et cetera ad nauseum

"Bl" is lelijker dan "schr"? **Blauw** is een kleur die zich in het spectrum bevindt tussen cyaan en violet. Bloggen is een lelijker woord dan schrijven?

De Coupe

- Sinds kort kunnen de bewoners van zorgcentrum De Bieslandhof in Delft in de gang van de nieuwbouwvleugel instappen in een echte treincoupé. In De coupé staan zes comfortabele reisstoelen in treinformatie opgesteld. De ramen zijn beeldschermen waarop een voorbijtrekkend Nederlands polderlandschap te zien is.

Wat zijn de latente talenten van Alzheimer patienten? Een blog begonnen over het werkproces. Het blog is publiek, maar niet democratisch? Wat is democratisch bloggen?

Hoe is het project genetwerkt? Het werkproces is gedocumenteerd op een blog, het project zelf blijft binnen het prive domein van de patienten.

'Het recht om niets te doen'. Fijn. Niet participeren :-)

<http://www.skor.nl/artefact-3538-nl.html>

Is documentaire-kunst een vorm van exploitatie?

Sandra Smalenburg interviewt Yvonne Dröge-Wendel & Lino Hellings.

"Hoe kom je van een vilt-workshop naar het eindresultaat. de Coupe?"

"Daarom hebben we het werkproces gedocumenteerd. De vilt workshop was artistiek onderzoek" 'Alibi om aanwezig te zijn.'

Begonnen met een vilt workshop, hoe kom je vanuit dat project naar een treincoupe?
De blog is opgezet om van dag tot dag laten weten waar je naar op zoek bent.

Ideeen zijn hardnekkig, in tegenstelling tot het geheugen van de Alzheimer patienten.
We refereren niet naar het verleden, maar naar het heden - door strakke moderne trein coupe.

Mensen worden voortdurend lastig gevallen, het idee dat prikkelen stimuleert, maar er is ook het recht tot niets doen. Deze coupe is een antwoord op dat 'recht' van nietsdoen: in een treincoupe kunnen plaatsnemen en beelden voorbij laten komen. In een trein kun je naast elkaar zitten zonder te hoeven communiceren.

Therapeutische werking wordt nu ook onderzocht door wetenschappers. Wat?
Verschuiving van prikkel naar de anti-prikkel, Het Grote Niets Doen. Het recht om niets te doen. Een ruimte waar je niet sociaal hoeft te zijn. Waar je niets hoeft te doen. Een meditatieve ruimte – dat is De Coupe.

Terzijde: Mooie docu, ook gefilmd in een trein met 'gewone' mensen, ditmaal in Syrië:

Rond de tafel is er continu een druk om te communiceren met feedback piep gaat dat lastig. Heel mooie

Vraag: Waarom communiceert het beter als je naast elkaar zit, ipv tegenover elkaar?

Beelden in De Coupe zijn o.a. opgenomen in de trein naar Berlijn, stuk voormalig Oost-Duitsland. Maar ook vliegtuig. Lastig om beeld te maken waarvan je niet misselijk wordt -- . Er komen geen herkenbare punten in voor, geen kruispunten, kerktorens, referentiepunten, herkenningspunten. Geen hiërarchie tussen de beelden, daardoor zie je steeds weer nieuwe details, daardoor werkt het 'rustgevend', verandert het gevoel voor tijd.

Alzheimer patienten vinden het moeilijk en energie intensief om dingen te interpreteren. Daarom zijn alle beelden hiërarchisch even veel waard.<http://nl.wikipedia.org/wiki/Alzheimer>

Enkele eenvoudige tekenen van cognitieve achteruitgang die bij de ziekte vaak voorkomen, zijn:[2]

- het steeds stellen van dezelfde vragen;
- hetzelfde verhaal woord voor woord herhalen;
- eenvoudige taken, die men vroeger makkelijk aankon, niet meer kunnen uitvoeren, zoals koken, kaartspelen, dingen repareren, etc.;
- problemen met betalen van rekeningen of bijhouden van de administratie (terwijl men dat vroeger wel kon);
- in een bekende omgeving de weg kwijtraken, of gedesoriënteerd raken;

- de persoonlijke hygiëne verwaarlozen, zoals aantrekken van schone kleren, douchen;
- beslissingen die men vroeger zelf nam aan anderen overlaten, bijvoorbeeld wat er in de supermarkt gekocht moet worden, of waarheen men nu moet gaan.

20% land en 80% lucht. De Gulde Snede?

Heel leuk, maar het verband met Alzheimer is mij niet geheel duidelijk...

> geen extra prikkels genereren, zoals misselijkheid of het vermogen om te interpreteren aan te roepen.

An Architecture of Interaction: publicatie waarin Dröge Wendel, Hellings en Kuitenbrouwer en

Sandra Smalenburg maakt bij voorbereiding vooral gebruik van het documentatiesysteem van de
Voorbereiding met knipselmop!

Maar ditmaal toch vooral met de website van de kunstenaars.

****1/2 ster

Toegepaste kunst in de maatschappij. Kunstopdrachten in ziekenhuizen, die niet alleen mooi zijn maar ook een functie hebben. 'Toegepaste Kunst' - dat zijn woorden die je, in het bijzijn van Rietveld studenten, NIET in de mond mag nemen. Dan krijg je ruzie.

"De kwaliteit van het werk is dat het werkt."

Klaas: is dat wel een criterium voor kunst? Is het niet eerder een criterium voor (goede) vormgeving? Wat bedoelt hij precies? Moet het niet werken?

Ine: Hoe beoordeel je het criterium "of het werkt"? Als buitenstaander zie je het kunstobject niet in gebruik en kun je dus niet extern de kwaliteit bepalen.

-- Is het een criterium omdat het kunstwerk in kwestie (De Coupe) mikt op het precies vormgeving van een ervaring. Je 'weet' of denkt te weten wat die ervaring is, en als het werkt, dan is het geslaagd? Als mensen langer dan een paar minuten met het kunstwerk willen doorbrengen vind ik dat in principe een pluspunt.

"Het kunstdomein geeft ons de vrijheid om onder het tapijt te werken" (Hellings). "Omdat we in het kunstdomein werken kunnen we heel veel regels aan onze laars lappen."

Het werk (De Coupe) functioneert ook binnen het kunstdomein -- niet alleen in het bejaardentehuis.

Hellings wil graag dat het binnen het kunstdomein wordt 'gelezen', omdat het een vrijplaats is – je moet zichtbaar blijven in dat domein om 'er gebruik van te kunnen blijven maken'

(Werd dat inderdaad gezegd?)

Videokunst valt tegenwoordig vaak onder mediakunst, de drager van de video is verdwenen, de hokjes daarmee ook. Convergentie leidt tot een grote vergaarbak van kunst: mediakunst.

De computer als metamedium (Lev Manovich) dat alle andere media in zich draagt.

Computer = metamedium, dat zei Alan Kay!! oops! :) ik zak voor dit kennistentamen ;)

(Manovich leent het van Kay, onder verwijzing :)

<http://trendbeheer.com/2010/08/13/alzheimerexpres/>

<http://www.youtube.com/watch?v=gew3eJHBCmw>

"De drager video bestaat niet meer" (Sandra Smalenburg)

Is documentaire-kunst een vorm van exploitatie? Lachen om seniele ouwe besjes?
Is het Kunst? Of Therapie? Of Exploitatie? Q: "Ervaart iemand die in De Coupe zit het werk als kunstwerk? A: "Nee, je kunt er je eigen betekenis aan geven"

Goede vraag uit publiek: 'exploiteren' van alzheimerpatiënten? (als je het zo expliciet in kunstdomein wilt plaatsen)

Het zou een probleem zijn als wij aan de zijlijn zouden staan en zouden lachen over de oudjes die in De Coupe zitten. Volgens mij is dan niet het geval. de vraag over exploitatie zou raak zijn als De Coupe de bejaarden te kijk zet. Dat doet het volgens mij niet.

Oproep om verwijdering van Tweets! [#kritmas](#) [#censuur](#) ;)
Het medium Twitter vraagt om reductie. 140 karakters.

Praten en schrijven en meteen publiceren of geciteerd worden is lastig. Je zegt iets en dat wordt uit context gelicht. Ine Poppe is niet voor simplificatie :-)) -- al begon ze haar zin wel zo...

Het betekent dat we allemaal goed moeten lezen! Een tweet mist al snel context. Twitter is de antichrist.

Angelo Vermeulen. Biomodd

Biomodd: internationaal project . Specifiek ambitie: levende dynamische evoluerende kunst maken.
Dynamiek inbouwen in het kunstwerk: 1. levende mechanismen 2. virtuele werelden en gamecultuur
3. sociale dynamiek.

Biologische cellen worden ingeplant. Casemodding, mensen die computerkasten pimpen (modden). Gigantische biologische hybride casemod. Gamecultuur is een zeer dynamische en sociale cultuur. Gamers zijn geen asociale mensen, er wordt veel informatie uitgewisseld en bijeenkomsten (LAN parties!! FTW!!).

Oh aanschouw de NIEUWE MENS, de gamer: <http://www.youtube.com/watch?v=PbcctWbC8Q0>

Blijft behelpen: mediakunst via een foto zien.

Toch zien we veel meer mediakunst via fotodocumentatie en video's dan 'in het echt'. Klopt, al zou ik zo graag iets van zijn enthousiasme ervaren nu (het werk zien).

Transagriculture.

Interview door Saskia van der Kroef Ze zegt dat Angelo Vermeulen zijn werk zo snel zo helder neer zet. Ik heb het nog niet helemaal voor ogen.

Gepromoveerd bioloog?

"1993/1998 PhD in Biology, University of Leuven, Leuven, Belgium/Royal Belgian Institute of Natural Sciences, Brussels, Belgium/University of Copenhagen, Denmark"

http://www.angeloovermeulen.net/?page_id=2

Wat is de link tussen Biomodd en AI?

Biologie en ecologie spelen een grote rol in de projecten, waarbij de wetenschappelijke kant van deze vakgebieden ook geïncorporeerd worden.

Oorspronkelijke idee: een kas (kast) waarin elektronica & planten heel dicht op elkaar zouden zitten; kas = lege kast van de computer.

Maar het netwerk is centraal in Biomodd, zowel in de verbinding tussen biologisch materiaal (planten) en elektronica (kabels), als in de workshopsituatie (?)

Hangt af van de deelnemers, in Slovenie begon een student allerlei zaken aan het plafond te hangen. Uitkomst projecten hangt af van de deelnemers van de groep. Participatie.

Inspiratie uit modding in de game industrie. Twee soorten modding: software modding en hardware modding. Programma's en computerkasten. Modding is ook heel politiek. Als consument empowered techniek open te halen. Reappropriating. Voorbeeld: Je EEE Asus netbook 'modden' tot Mac ;)

Speelt in dit werk de esthetische kant wel een rol? De plaatjes zien er namelijk bijzonder mooi uit.

Hardware Modding is politiek engagement. 'Anti-mac.' Al noemt hij zichzelf platform agnostic. Open source maakt een kunstenaar vrij. Tevens wordt open source binnen een genetwerkte groep

Alle goede kunst moet sterven?

Hoe ben je op de hoogte van het werk van de kunstenaar, vraagt Ine.
Saskia zegt oa. dat er een goede documentaire over Angelo's werk is gemaakt. <insert>titel</insert>

Ine: Waarom zou je biologie en technologie willen koppelen?

Angelo: Interesse gaat heel diep – wat is het verschil tussen natuur en cultuur, tussen het natuurlijke en artificieele, het technologische. Wat is de toekomst van de mens in dit opzicht, in een technologische wereld? Interessant hoe populaire cultuur daarop antwoorden geeft – bijv. anime.

Francis Fukuyama on Transhumanism: <http://reason.com/archives/2004/08/25/transhumanism-the-most-dangero>

"In his *Foreign Policy* article, Fukuyama identifies transhumanism as "a strange liberation movement" that wants "nothing less than to liberate the human race from its biological constraints." --- ICARUS!!!
<http://images.elfwood.com/art/a/l/alexandrad/icarus1.jpg>

Oh yeah, transhumanisme. (We zijn allemaal cyborgs – Donna Haraway; geen transhumanist).

Iedere criticus/kunsthistoricus heeft haar eigen ingang/visie bij het ondervragen van een kunstenaar. En sluit er daarmee ook een hoop uit.

Genoeg kunstenaars die wat voor vragen ook worden gesteld, toch hun eigen verhaal doen.

Klaas: Moet het werk ook buiten het kunst domein van belang zijn? Hoe bewerkstellig je dat? De eerste vraag was een esthetische vraag, het object als sculptuur.
Netwerk-effect niet direct verbonden aan sculptuur objecten.

Angelo: "Mijn werk heeft echt hele grote impact." Het project heeft het leven van de deelnemers

Ine stelt een vraag over gamen/gamers omdat dat in de twitterstream voorbijkomt. Hoe zit dat met Soms worden er games gebruikt, of eigenlijk gemaakt. Andere keren weer helemaal niet. Hangt af van de deelnemers van de workshop.

Klaas: kunsthistorisch 'problematisch'; jij bent initiator maar je stelt je bescheiden op. Iedereen heeft invloed op je projecten.

Wie is de 'eigenaar' van een collectief cyber kunstwerk?

Iedereen is welkom. Geen selectie aan de poort.
Er wordt niet geselecteerd voor de workshops. Er wordt meestal een tentoonstelling van gemaakt om het te tonen. Met DJ's, hapjes.

In Slovenie werd er in 10-11 dagen wordt er een biomodd gemaakt tijdens een festival, met DJs. Is het proces het kunstwerk of de output?

Klaas: Is de tentoonstelling slechts instrumenteel?

Wanneer is het kunstwerk 'af'?

En als het nooit 'af' is, hoe kan een criticus het dan beoordelen?

(Op elk moment). maar dan kunnen mensen altijd zeggen, tja het is slechts een prototype...Homerus Ilias was dan ook bij elke uitvoeren een prototype en wij zitten met een rottige reconstructie... touché.

En is het niet juist wel af op het moment dat het weer afgebroken moet gaan worden?

Ine: je begrijpt de wetenschappelijke methodologie?

Wat is de kritische vraag? Wat is de toegevoegde waarde van de computer ipv schemerlamp? Het gaat over warmte uitwisseling. De computer kan zoveel meer, data uitwisseling.

Het gaat over game cultuur, networking, visualiteit. Niet te bewerkstelligen met een schemerlamp.

Energie als vorm van communicatie. Het doel was: Data van ecosysteem binnentrekken in de game.

Een mixed reality maken.

Waarom geen schemerlamp met algen?

Of andersom: waarom geen computer met koekjes, of vliegjes?

"Bedenkingen bij journalistiek" Angelo Vermeulen.

De introductie is altijd gelijk, en dan komt de projectbeschrijving. Verlangen naar een journalist die er een draai aan geeft. Zou graag bijleren door een stuk te lezen?

Klaas: welke vraag had je willen hebben? Is er een vraag die je hebt gemist?

Angelo: ik heb bedenkingen bij journalistiek in het algemeen. Strak stramien. Introductie. Blijft hangen in projectbeschrijving. Het zijn vrij complexe projecten en dan is er geen tijd of plaats meer. Ik verlang een draai. Ik heb absoluut geen probleem met journalisten.

Goede vraag is: waarom in godsnaam. Dan wordt het ook interessant voor mij.

en dan graag in 550 woorden... voor morgenochtend 09.00 uur.met sterren/ballen.

(omdat je CMS niet toestaat dat er meer dan 4000 characters worden gebruikt in de body text?)

Als je jezelf neerzet als specifiek kunstenaar roep je dan een bepaalde verslaggeving op?

Je kunt jezelf ook neerzetten als media designer, of als formalist wetenschapper?

Attentiespanne.nog even doobijten...

Door je als kunstenaar te presenteren vraag je je publiek om na te denken over de betekenis (en de ervaring) van het werk dat je maakt?

Opmerking uit publiek: meer kansen gevonden te worden, hybride. Door werk te taggen.

Voordelen van schrijven op internet, dmv tags koppelen aan beide domeinen: kunst en biologie. Maar, die tags worden nog wel van bovenaf bepaald, door de publicatie zelf. De kunstenaar zelf kan zijn publicaties niet taggen!

Deelname van de kunstenaar is platformafhankelijk en binnen de platforms afhankelijk van de settings:
Kun je wel of niet tags zelf toevoegen?

Na de pauze ga ik iets zeggen. Volgens Klaas ga ik kort spreken over de kwaliteit van kunstkritiek (of zoiets). Ik heb nog 20 minuten om na te denken :-)

///

Take it away: Arie...

Hij weet niet wat hij precies wil zeggen, dat komt vanzelf. Gedeelte van wat hij gisteren en eergisteren heeft gegoogled, geknipt geplakt, over heeft nagedacht. Misschien is hij in de afgelopen uren van mening veranderd. Kan ook zijn dat hij zo moe was dat hij niet goed geformuleerd heeft. Via de literatuurwetenschappen is Arie begin jaren negentig de nieuwe media ingerold. Doorslaggevend. In 1994 zei Willem Velthoven ga jij maar achter deze computer zitten. Hier een boek over html en drie dagen later kon hij net zo goed als de rest van de wereld websites maken. Sindsdien schrijft hij over media, kunst en technologie.

Maar toch, voor hem valt dat moment samen. Voor hem is het net zo logisch na te denken over teksten, met links, met video, met plaatjes, die op meerdere websites/platforms staat en via twitterfeeds naar buiten brengen. Is logisch om op die manier er over na te denken. Het begint bij het schrijven van tekst en die kan op verschillende manieren zijn weg naar buiten vinden. Belangrijkste weg is internet. Verbinding leggen tussen kunst en wereld, als je gehoord wilt worden, in eerste instantie gebeurt dat online. Welke publicatiemiddelen gebruik je? Welke kies je? Je kunt niet alles doen. Kan ook strategisch zijn om iets in druk uit te brengen.

Kunst die niets anders wil dan het publiek behagen is slechte kunst.

De functie van kunstkritiek is duiding geven. Kunstkritiek = informatie + mening.

"I have never seen a good description in need of an explanation" Bruno Latour, Reassembling the Social.

De media ecologie van individuen verschilt. Zowel de platformen als de lezers zijn gedistribueerd. Als criticus moet je ook kennis hebben van publicatiemiddelen. Welke stukken zet je op je blog of ouderwetse homepage, zet je ze op Facebook of niet?

Platformen zijn er om je te profileren. zie bijvoorbeeld: <http://www.danielbertina.nl/2010/12/10/opzoek-naar-idealen-in-kosovo/> of <http://www.vincentkouters.nl/levendige-reconstructie-van-shakespeares-verloren-cardenio>

Hyperlinks zijn leuk. Maar waardeloos zonder GOEDE TEKST?

Moet voordat je gaat schrijven niet weten of het voor op het web, of voor print is?

Profilering.

Wat doet een criticus? Hij maakt onderscheid (kritein / grieks). Nu nog belangrijker dan ooit om onderscheid te maken. Niet vijf sterren of één ster. Naar welke film moet ik gaan? Dat wordt door andere media beter gedaan dan kunstkritiek. Voor Arie bestaat kunstkritiek (van academische artikelen tot recensies) uit langere teksten, waar onderscheid gemaakt wordt en ook hoe dat kunstwerk verschil maakt (een oordeel gegeven kan worden waarom dan). Het is het gesprek achteraf over kunst. Het is niet: 'dit moet je zien'. Die keuze waar moet je heen, Amazon-tools, doen dat goed genoeg. 'Deze mensen kochten dat boek ook'. Collaborative filtering, crowdsourcing. collaborative recommendation. social filtering.

Het gaat om een inhoudelijke visie waarom die kunst belangrijk is, voor jou belangrijk is, verbindingen legt met de wereld, en dat naar buiten brengt.

Welke andere 'media /middelen' zijn beter in kritiek a la 'waar moet ik heen'?

Wat is de rol van criticus in de meningensunami van geschreeuw op het internet? Arie: langere teksten, bredere verbanden leggen.

Zijn mensen die halverwege de film al twitteren dat het kut is wel een betrouwbare bron qua kritiek? Wat is hun smaak?

Welk platform biedt plek aan de langere tekst? HET CORPUS KUNSTKRITIEK!!!

Arie: voor mij is een lange tekst op internet net zo goed thuis als in een boek. Soms is een boek fijn. Andere concentratie. Als je goed zoekt kun je pdf'jes vinden. Het lastigst zijn academische uitgaves achter firewalls. Maar op torrentz vind je vanalles. Omdat internet een interactief medium is wil niet

per se zeggen dat je dialoog moet incorporeren. Het is een algemeen communicatiemedium geworden en dus ook voor andere vormen waarvoor het misschien niet geschikt was maar wel gebruikt wordt.

Iedereen die schrijft moet weten waarom hij schrijft zoals hij schrijft en waarom hij een specifiek communicatiemedium kiest. Als je je om geld geen zorgen hoeft te maken, maak je een keuze. Een keuze kan zijn: een langere tekst schrijven. Je afsluiten van twitter/facebook, omdat je je wil concentreren op langere tekst. Visievorming kost tijd. Je kunt dat blootleggen, je kunt ook besluiten dat niet te doen en je aandacht te focussen op een tekst die na een half jaar gepubliceerd wordt. Je distribueert het via dezelfde plek (ie internet).

Hoe sluit je je af van het web? Hoe ga je offline? Hoe ga je om met distractions?

"Freedom is a simple productivity application that **locks you away from the internet on Mac or Windows computers for up to eight hours at a time**. Freedom frees you from distractions, allowing you time to write, analyze, code, or create. At the end of your offline period, Freedom allows you back on the internet." <http://macfreedom.com/>

Programma is geschreven door een PhD student die onderzoek deed naar sociale netwerken en zijn tijd in het medium zag verdwijnen. Hoe doe je onderzoek als je middenin het netwerk zit? Je afsluiten van delen van het netwerk.

Ine: discussie bij krant. We hebben een blog. Kunnen we stuk recyclen voor blog. Kan fijn zijn: filmpjes erin stoppen. Iets extra's erbij doen anders heeft het minder zin...Je moet nadenken wat online medium biedt.

Arie: je kan ook zeggen: ik wil die tekst beschikbaar stellen, misschien niet perfect toegesneden op medium, maar het kan wel een rol spelen binnen het netwerk. Het is anders op een krant, waar comments binnenkomen, dan schrijf je op een andere manier. Als je die discussie wilt aangaan.

PDF lezen van het scherm is niet te doen. Na pagina 2 haakt men af.

Arie: ik heb 200 pagina's van het scherm gelezen.

Klaas: jij bent misschien uitzonderlijk? Meer mensen die een hekel eraan hebben.

Klaas: wat we doen heeft niets met kritiek te maken? Twitteren enzo...

Stelling: Twitter als platform biedt geen plaats voor kritiek. 140 karakters is geen kritiek. 140 tekens is de antichrist...

Maar het CORPUS KUNSTKRITIEK is zeer leesbaar:

<http://www.domeinvoorkunstkritiek.nl/index.jsp?USMID=39>

Hardcore Slow Art Criticism zonder houdbaarheidsdatum!!!

<http://www.danielbertina.nl/2010/11/23/gebarentaal-in-een-wurggreep-congratulations-door-leish-troupe/>

Maar de praktische / financiële kant is NIET weg te denken. Lengte, tijd, onderzoek zijn daarvan afhankelijk.

2000 woorden kunstkritiek. 2000 woorden over één voorstelling? Dat KAN!!!

<http://www.domeinvoorkunstkritiek.nl/site1374/dbfiles/images/~Corpus4-KoutersMetJoranaanze.pdf>

<http://www.danielbertina.nl/2010/09/02/“i-am-so-proud-of-u...”-zachary-oberzans->

Blender is the free *open source* 3D content creation suite, available for all major operating systems

<http://artcriticseurope.wordpress.com/2010/12/05/absolute-body-control/>

<http://artcriticseurope.wordpress.com/2010/12/07/just-trying-to-fit-in/>

Dolf toont filmtrailer.

Gamen is voor kinderen. Infantiele onzin.

'Lekker begin'. Dan weten we waar we het over hebben. Interessant aan de trailer is dat het helemaal met Blender is gemaakt. (Gratis software.) Open source. De film is ook opensource.

<http://creativecommons.nl/>

Alle bestanden mag je hergebruiken. De licentie is creative commons. Een klein uitzonderingetje: dat je het van ons hebt gekregen moet erbij. Deze film mag jij tonen. Soms wordt het negatief gebruikt.

Pornofabrikanten kunnen dit gebruiken. Kritiek op hergebruik: je weet niet in welke context je content wordt hergebruikt. Via gemeenschap is film gefinancierd: zij hebben van te voren al de dvd 'gekocht'. Door te bloggen wordt de gemeenschap betrokken in de verloop van het proces. Deze film is vaker bekeken dan eerdere open source films. Vanwege verspreiding via facebook / blog / youtube.

En nu: de filmrecentie?. neen! Raymond Frencken...

Lekker knallen: <http://www.killzone.com/kz3/agegate.html>

Is virtual reality een stuk leuker dan de echte reality? Raar escapisme voor alleenstaande dertigers?

Raymond: waarom sta jij hier?

Dolf: de mensen hiervoor staan hier als kunstenaar met hun eigen project. Dit is niet mijn project. Ik deed belichting.

Raymond: waarom sta jij hier?

Dolf: ik was de enige Nederlander. En ik vind het ook leuk. Dit is niet mijn werk. Art is van iemand anders etc. Je maakt het als team, man of 12 in dit geval. Het is een eer om hier voor gevraagd te worden. Ik zat bij de laatste 25 terwijl ze er 6 nodig hadden. Maar het liep uit.

Raymond: ik heb niks met fantasyachtige 3D-animatie. Daar heb ik me overheen gezet. Tig keer de film bekeken. Daarna vond ik het nog moeilijk dit gesprek aan te gaan omdat ik niet wist wat jou rol in dit project was. Jij bent niet de auteur.

Dolf: dat is de grap. Je kunt niemand aanwijzen, het is jouw ding. Al het fruit in de film is gemaakt door vrijwilligers op internet.

Raymond: dat zit me in de weg als het gaat over de kwaliteit van de film. De film zelf is degelijk, wetten van de commerciële film.

Dolf: de eerste was artistiek, doet het goed op festivals, bij critici. De tweede voor kinderen. Derde: aanvankelijk idee: we gaan een groot gevecht doen, geen verhaal, een trailer voor een game. << toen kwam regisseru bij?? >> Film is niet gemaakt voor theater.

Zijn dit de drie films in kwestie?

Big Buck Bunny (2008)

<http://www.bigbuckbunny.org/>

Elephants Dream (2009)

<http://www.elephantsdream.org/download/>

Sintel (2010)

<http://www.sintel.org/>

zie: <http://www.blender.org/features-gallery/movies/>

Klaas: je moet de gemeenschap van Blender waarderen. De film is een showcase van de gemeenschap. Een showcase van 'open source' werken

Ine: hoe zou jij erover schrijven

Raymond: ik ben tegen ballenbeoordeling. Kunstwerk is complex.

Ine: hangt af van publiek?

Raymond: twee sterren dan. Maar daarin wordt niet tot uitdrukking gebracht het proces, de achterliggende filosofie. Het eindproduct vind ik degelijk stukje film dat ik me volgende week niet meer herinner.

Ine: je beoordeelt het object en niet het project.

Raymond: Om er recht aan te doen zou ik in moeten gaan op werkproces.

Klaas: bij Angelo, die ook een object neerzet, wordt proces ook meegenomen. In hoeverre kan een kunstcriticus 'over wat dat werk nog meer allemaal doet' hebben?

Dolf: dit is traditionele film.

Waarom fantasy? Kan het ook met genres die niet zo dicht bij de smaak van de makers/nerds liggen?

<http://www.danielbertina.nl/2010/10/18/copyleft-creative-commons-als-nieuwe-norm/>

Avatar was ook een DRAAK van een film... Pocahontas in space

Techniek / methode is vernieuwend. De film zelf niet. Gemiste kans?

Frenken suggereert dat je alleen ballen mag geven/ oordelen als je heel erg ingevoerd bent in de kunstvorm/makers etc...

Proces > Product?

Hoe kun je het hebben over alle andere dingen die de film doet.

Gewoon: opschrijven.

Ine: ik heb er niet over geschreven, ik vond de film niet interessant, wel de manier waarop en het financieringsproces. Zelfcensuur? Beetje zoals Damien Hirst's schedel? of Haai op sterk water?

Crowd-financiering (of hoe heet dat ook alweer): bijvoorbeeld
<http://www.pledgemusic.com/projects/tkde>

Dolf: de film is niet gemaakt door de blendermensen.

Ine: dit is niet betaald met overheidsgeld (zoals *De coupé*, Skor). Je bedenkt zelf een verdienmodel. CULTUREEL ONDERNEMERSCHAP, ja, daar hebben we 'm weer...

Ine: hoe kunnen studenten hierover nadenken?

Dolf: op kunstacademie leer je dat copyright heilig is, dat je jezelf moet beschermen. Op een gegeven moment dacht ik laat ik eens iets online zetten. En toen kreeg ik meer opdrachten. Het filmpje, dat wat je maakt, is niet een product.

Raymond: we zijn het erover eens dat je een proces kunt meenemen.

Klaas: dat kan wel. Maar het object moet aanleiding geven. Jij wil het niet over de film hebben.

Publiek: puur beoordelen op esthetische gronden kan niet. Dat zie je veel in kunstkritiek. De arrogantie van de criticus irriteert me.

TINKEBELL in de house

Angelo: ben het er niet mee eens. Achter deze film zit geen artistieke conceptuele visie / standpunt.

Blender heeft geen conceptueel artistieke visie. Waarom zouden ze ook? het is een digitaal vriendenclubje? of een GESAMTKUNSTWERK?

Tinkebell heeft niet van Intentional Fallacy gehoord.

Intentional fallacy:

""the design or intention of the author is neither available nor desirable as a standard for judging the success of a work of literary art." Wimsatt & Beardsley 1946. New Criticism.

Mag een kunstkriticus enkel kijken naar de ontstaangeschiedenis van een kunstwerk? Telt het resultaat niet mee?

Margreet Riphagen: Blender BV wil ontwikkeltraject software versnellen. Daarop wordt ingespeeld met hoe de film eruitziet. Andere doelen liggen ten grondslag.
Kunstenaars en ontwikkelaars samen versnellen het traject. Vanuit de kunstenaars gekeken waar de behoefte ligt.

http://www.youtube.com/watch?v=pNsVZx_sC1M

Ine: ik zie dat anders. Ik ben het niet eens met Angelo. Het is een gesammtkunstwerk. Film is een bijproduktje.

Raymond: mag ik even inbreken. Blender is fantastisch. Daar is ieder het over eens. Maar Blender als gesammtkunstwerk aanmerken gaat te ver.

Ine: waarom?

Publiek: dialoog die we constant horen. We lopen vast als we het hebben over het artistieke domein. << Boekmanstichting/MrMotley >> Wat zegt de ontwikkeling van deze projecten over een veranderende wereld. Ik zou het graag breder trekken dan de twist of het kunst is of niet.

Blender een Gesamtkunstwerk? Maar is elk bedrijf dan ook mogelijk een Gesamtkunstwerk? Wagner draait zich om in z'n graf???

Is Blender niet een tool? Een software tool. Niet een kunstwerk an sich?

Natuurlijk kan een criticus Blender interpreteren als Gesamtkunstwerk, maar volgens mij is dat nog fiks lastig om goed te beargumenteren – helemaal als je (terecht) zegt dat het niet zo interessant is of het kunst is of niet.

"Rekening houden met de context van een kunstwerk is een bruikbaar kritisch concept. De context van

Echt waar? Dat klopt alleen als je het vergelijkt met beeldende kunst die door kunstcritici alleen in de context van de voortgang van de kunstgeschiedenis wordt gezien. (Wat vroeger wel gebeurde???)

Curator Sonsbeek 2008 Anna Tilroe, interview anno augustus 2008:

"Het gevoel van euforie was onvergetelijk. Ik voelde zeker een verbintenis ontstaan. Maar wat dat contact inhoudt weet je niet, en of het sociale aspect heeft overheerst is moeilijk te meten – het gevoel was er wél. Feit is dat de gildeleden in 28 graden volle zon die kunstwerken door de stad hebben gedragen. De gezelligheid was niet een doel op zich, het draaide om de kunst. Er werd over de kunstwerken gesproken en het onderwerp leefde echt. Daar gaat het om."

"De complexiteit van de context vraagt om sociaalkritisch onderzoek. Omdat wat kunstenaars en hun opdrachtgevers willen bereiken hun artistieke en organisatorische stap bepaalt, kunnen critici van community kunst niet anders dan die ambities meenemen in het oordeel. Zij moeten weten met welke ambities, plannen en verwachtingen de kunstenaar een gemeenschap binnentrad. Die kunstenaar functioneert in een netwerk van organisaties en instellingen die allemaal ook hun doelen hebben gesteld. In het gunstigste geval zijn die transparant, en komen ze overeen met wat de kunstenaar voor ogen heeft. In het negatieve geval botsen die belangen. De criticus zal dan ook op onderzoek moeten uitgaan in gemeenteapparaat en/of welzijnsorganisatie."

Blender is nooit af. En zal nooit af zijn.

"Gedeeld eigenaarschap versus de autonome kunstenaar: een ander 'object' van beschouwing. Kunstenaars die in, met en voor bewoners of een bepaalde gemeenschap iets willen ondernemen, doen een beroep op de creativiteit van anderen dan zichzelf. Zij streven naar een artistieke dialoog, waardoor ook zichzelf zich laten beïnvloeden. Alleen letten op de esthetische kwaliteiten van kunstenaars onderschat dus hun artistieke vermogen om deelnemers tot hún creatieve daad te brengen. Het onderschat hun vermogen tot communicatie en uitwisseling. De wijze waarop kunstenaars hun artistieke team aansturen is een factor die 'succes' of 'falen' genereert. De kwaliteit van het werk is de som van ieders inbreng en de 'berekening' die de kunstenaar daarvoor maakte."

Publiek: juist het sociale aspect van het ontstaan van digitale netwerken, daarin ben ik geïnteresseerd vanuit... en toen ging de gong.

Ander publiek: ik niet.

Sonja van der Valk: valkuil waar je snel invalt: is het kunst of geen kunst. Vrijheid nemen om voorbij domeinen te gaan. En/en. Niet of/of. Product en proces.

Wat zijn de criteria van 'de criticus'? Werking? Of design van een werk?

Klaas: Zijn de drie critici het hier mee eens? Het kunstdomein geeft de kunstenaar de vrijheid om 'onder het tapijt te kijken'. De criticus moet vrijheid nemen om werk vanuit allerlei manieren te beschrijven (niet perse binnen kunstdiscussie).

Sandra: ik denk er niet zo rechtlijnig over na. Een interview in een atelier is veel langer dan de 10 minuten hier.

Saskia: vanzelfsprekend. De vorm is één manier om erin te stappen maar er zijn meer aspecten / ingangen.

Raymond fluistert 'precies'.

Sandra: voor wie schrijf je? In welke vorm? De dagkrant is in zijn dynamiek en snelheid anders dan 2000 woorden in cultureel supplement waar je automatisch meer context kunt geven. Meer essayistische manier van schrijven.

Raymond: dit is niet echt een interview, in een theaterzaal, 10 minuten.

Kritiek is uitgestelde oordeelsvorming.

Kritiek is een geschreven werk, een uitgestelde reflectie.

> In die formulering zou Twitter dus ook moeilijk een platform voor kritiek kunnen zijn. Twitter geeft juist een platform aan het instant, niet aan uitstel. Uitstel en reflectie doe je op een blog. Niet op Twitter. Tenzij je een dag nadenkt over je tweet en je uitgestelde reflectie vervolgens in 140 karakters weet te vormen ;)

Bloggen werd ook jaren gezien als een after-instant medium voor reflectie. Riep zelfs een slow-blogging movement op, geïnspireerd door de Italiaanse slow-food movement. Neem de tijd en rust om te reflecteren, te bloggen: <http://www.nytimes.com/2008/11/23/fashion/23slowblog.html>

Deze brij is GEEN REFLECTIE, GODSNONDEJU!!!

Deze brij is pure afleiding.

Klaas: stel je voor dat je een werk niet als kunst beschrijft, wat verlies je? Ik zoek middelen, en ik denk dat de criticus daarin belangrijk is, om de vanzelfsprekende relevantie

Sandra: positie verdedigen, de komende tijd. Taak van criticus: voortdurend bij publiek belang van kunst benadrukken.

Ine: an sich verandert er niet zo veel toch?

Sandra: al die nieuwe media die er zijn, zal misschien ook andere kunstkritiek opleveren.

Raymond: misschien open source-achtig, community-achtig.

Klaas: waar hebben we het woord kunst voor nodig?

Publiek: achterste rij kan nu beter aan het woord komen:

Achterste rij: 1. Mij stoorde dat de treincoupé een kunstwerk was. Ik zag het als een bejaardentaxi / televisie voor het vermaak van die bejaarden. 2. Coupe leuk gemaakt maar de illusie als je je hoofd draaide was meteen weg (dan zag je het bejaardenhuis).

Sandra: dat is inherent aan kunstwerk. Het is geen bioscoopzaal, geen theater, zo moet je er niet naar kijken. Het proces vooraf is onderdeel van het kunstwerk. Jij kijkt alleen hoe het er visueel uitziet. Die beelden zijn juist heel specifiek: niet elk beeld was geschikt. Kalme esthiek, geen overprikkeling. Dat hoort er allemaal bij.

Publiek: Guillaume Bijl...

Sandra: is ook een ingang om het werk te bekijken.

is Hipster Hitler ook kunst? <http://hipsterhitler.com/>

Moeren en bouten-stukken: bevatten achtergronden.

Slow Blog Manifesto: http://toddsieling.com/slowblog/?page_id=10

"Slow Blogging is a rejection of immediacy. It is an affirmation that not all things worth reading are written quickly, and that many thoughts are best served after being fully baked and worded in an even temperament."

Slow criticism ;)

"an sich verandert er niet veel" - dat is een hele geruststelling...

De Coupe is heel goede toegepaste kunst voor een specifiek publiek? Die als je er zelf in zou gaan zitten vragen oplevert over hoe je lege tijd invult? Wat kijken is? Die je anders en opnieuw leert kijken

naar landschap? Die de vraag oplevert hoe je kijkt?

Er is heel veel wat je niet ziet in De Coupe volgens Sandra. Hoe komen we er dan achter wat is? Taak voor de criticus.

Welke toeschouwers beleven dit kunstwerk???

1. de bejaarden. Het is een site specific werk.
2. je zou het uitstekend kunnen neerzetten in een galerie – dan verandert wellicht de betekenis. Enz.

Ja: de kunstcriticus stelt ook de vraag naar hoe kunstenaars hun gereedschap gebruiken en welk gereedschap ze gebruiken en de politiek-culturele kwesties die daarmee samenhangen. Waarom acrylverf, waarom After Effects, waarom Max MSP/Jitter, waarom PureData, waarom C++ En hoe wordt die gereedschappen gebruikt. (Verhouding tussen gebruikte middelen en werk).

Ine: veel kunstenaars denken niet na over software waarmee ze werken. Dat is zo interessant aan Blenderfilm. Iedereen zou beter na kunnen denken (ook als je schrijft) over het gereedschap waarmee je werkt.

Klaas: we proberen tot voorlopige conclusies te komen.

Angelo: oproep om mediatools bevragen ben ik het mee eens. Maar juist Sintel is niet zo'n goed voorbeeld.

Kunstcritici beschrijven de ervaring van kunst.

Hadden we maar meer tijd om te schrijven.

Als het proces niet wordt gepresenteerd, zichtbaar gemaakt, gepubliceerd, dan kun je er als criticus niet over schrijven, en als bezoeker niet ervaren. (Tenzij impliciet).

Hoe moet je als criticus het proces mee-evalueren?

Publiek: maar als uitwerking niet werkt, hoe moet ik dan dat traject zien?

Sandra: zelf naar het bejaardenhuis gaan, gaan zitten, zelf een beetje journalist worden...

Nieuwe vorm van citizen journalism: citizen art journalist.

Publiek: maar hoe zie ik het dan (als ik er zit)?

Publiek: je ervaart het (of niet).

Ine: dan moet de kunstcriticus de ervaring zien over te brengen in tekst.

Angelo: het procesmatige is zeer belangrijk. Hoe moet je dat proces mee evalueren? Twee manieren om zichtbaar te maken. 1. Het proces opengooien. Mensen langs laten komen. 2. Als samenwerking krachtig is word je geprikkeld <<niet goed gehoord>>

"We are the tools of our tools" - Creation is Crucifixion

Wel heel gemakzuchtige kritiek/reflectie: je weet pas wat het is, als je het ziet/voelt? Zo kan ik het ook.

Drie verschillende publieken, hoe schrijft men dan over een object? Algemene criteria zijn moeilijk vast te stellen.

Nog enkele conclusies:

Tijd.

Kunst is niet als vertrekpunt nodig om over kunst te schrijven. Bevrijdend inzicht. (Wat dat kost weet ik nog niet.)

Voor de kunstenaars is dat wel belangrijk. Dat het kunst genoemd wordt.

Kunst als grootste freiraum.

Terwijl dat benauwend is als je moet zeggen of iets kunst is of niet. Dat beperkt in benoemen/.